

Sami ste krojač svoje sudbine

Marijana Petrović je rođena 1987. godine u Pančevu. Osnovnu školu je pohađala u Pančevu a osmi razred osnovne škole je završila u Despotovu, rodnom mestu njene majke. Srednju školu za proizvođača prehrambenih proizvoda završila je u Vrbasu, da bi nakon smrti roditelja ponovo došla u Pančevo gde je završila četvrtu godinu srednjeg obrazovanja, smer biotehnolog. Trajno se doseljava u Starčevo kod kumova, kod porodice Stanković, koji su joj pomogli da završi Fakultet humanističkih nauka, smer vaspitač. Danas je Marijana zasnovala porodicu u Starčevu, majka je dvoje dece. Ima potrebu da finansijski doprinosi porodici pa se odlučila da pokrene privatni biznis koji nema nikakve veze sa zvanjem koje je stekla u školi.

Recite nam najpre nešto o vašem detinjstvu?

- Odrastala sam u Pančevu u naselju Kotež. Kao i većina dece koja odrastaju u gradu, uglavnom sam se družila sa ostalom decom iz zgrade. Oduvek sam imala želju da budem tv voditelj pa smo tako jednom prilikom pripremili predstavu za penzionere koji su živeli u našoj zgradi. Deca kao deca, osmislili smo program koji sam ja vodila. Nikada me nisu zanimali sportovi, nikada se nisam aktivno bavila nekim sportom ali kao dete sam se uvek igrala sa ostalom decom ispred zgrade ma koji god sport upitanju bio. Kasnije su roditelji prodali stan pa smo se odselili u Despotovo, rodno mesto moje majke.

U Despotovu ste nastavili sa školovanjem?

- Da, tamo sam završila osmi razred osnovne škole. Ponovno upoznavanje sa okolinom i vršnjacima... Pa posle, došlo je vreme da nastavim sa daljim školovanjem. Upisala sam srednju školu u Vrbasu, za proizvođača prehrambenih proizvoda. Veliki uticaj na mene je imao moj otac koji je po struci bio mesar a i razlog je jednostavan, Vrbas je poznat po prehrambenoj industriji: "Karneks", "Vital", u blizini je "Crvenka" sa fabrikom "Jafa"... Najsigurnije je završiti školu koja ima veze sa prehrambenom industrijom da bi se lakše došlo do posla.

Na kraju ste se opet vratili u Pančevo?

- Nažalost prerano sam ostala bez roditelja pa sam odlučila da dođem u Pančevo, kod brata, kako bi nastavila školovanje. U Pančevu sam završila četvrtu godinu srednje škole za biotehnologa a kasnije sam upisala fakultet za vaspitača. Za vreme školovanja na fakultetu preselila sam se u Starčevo kod porodice Stanković koji su venčani kumovi mojih roditelja a koji su mi pomogli u daljem školovanju. Nakon završenog fakulteta trajno sam se nastanila u Starčevu pošto sam zasnovala porodicu a danas sam majka dvoje dece.

Pored roditeljskih obaveza odlučili ste se da pokrenete privatan posao?

- Sve vreme mog odrastanja, kad god sam imala priliku, radila sam i zarađivala, makar za osnovne potrebe. Stekla sam organizacione i radne navike tako da deca ne predstavljaju problem a dobijam veliku pomoć od svekra i svekrve, tako da sam odlučila nekako da dopunim kućni budžet. Suprug i ja smo planirali da otvorimo lokal sa brzom hranom međutim odustali

smo jer je ponuda već prevelika. Posle pregršt ideja i dugog razmišljanja došla sam na ideju da se oprobam u krojačkom poslu. Svako domaćinstvo ima potrebu za posteljinom, zavesama, stonjacima, kuhinjskim krpama, peškirimama... Shvatila sam da konkurencija nije velika a ako koristim prirodne materijale uz povoljnu cenu moći ću nekako da zaradim.

Koliko ste zadovoljni postignutim rezultatima?

- Još je sve u fazi ispitivanja tržišta ali uveliko sam se ispraksovala i ušla u posao. U Pančevu postoje specijalizovane prodavnice gde nabavljam materijale za razne proizvode a sve ostalo su vešte ruke. Pored jedne šivaće mašine koju imam u planu je da kupim još jednu u cilju što kvalitetnijeg posla. Moram da napomenem da za sve proizvode koristim isključivo i samo pamuk visoke gustine. Postoje neke standardne dimenzije proizvoda koje sam navela ali sve češće se javljaju mušterije sa zahtevima po dimenzijama proizvoda koje njima odgovaraju. U cilju dobrog poslovanja, prihvatam sve zahteve koje mušterije imaju. U susret mi je izašla prijateljica koja već uveliko prodaje većinu onoga što prizvedem. Zadovoljna sam dosadašnjim učinkom, težim da proširim proizvodnju.

Da li imate planove za budućnost?

- Iako su mi planovi bili da radim kao vaspitač, mislim da sam pronašla sebe u poslu koji trenutno radim. Cilj je da suprug i ja izvedemo decu na pravi put a to je plan broj jedan za budućnost. Volela bi da proširim posao i da jednog dana imam mini-preduzeće u kome ću i sama raditi, ne maštam o ogromnoj zaradi. Zanima me samo siguran, redovan posao koji volim a smatram da je to najbitnije da bi proizvod bio kvalitetan.